

PÍSEŇ 0586

Dobře staví, kdo zná a ví

Harfa 1915

1. Do - bře sta - ví, kdo zná a ví, jak má v Bo - ha dou - fa - ti, a kdo věr - ně,
ne - o - chvěj - ně, s Pá - nem hle - dí bý - va - ti. Pro - tož v to - bě v kaž - dé do - bě na - dě - ji svou
za - klá - dám; zá - klad stá - lý, do - ko - na - lý živ i mr - tev v to - bě mám.

2. Byť proti mně ipředivně hřích a svět se rozmáhal,
však tys, Pane, všechny za mne nepřátele přemáhal.
Mám-li tebe vůkol sebe, Ducha tvého, milost tvou,
nebojím se, neděsím se, že mne někdy přemohou.
3. Vždy se těším a bezpečím, že mi ráčíš dáti rád,
abych s tebou věrou pravou spojen mohl přebývat.
Utvrď v srdci víru vroucí, těla chraň i duše mé!
Slyš mou žádost, pro svou milost mne do říše uveď své.

Magdeburg 1572, Lipsko 1597,
S.Palumbini 1689, Harfa 1915